

עם תום מלחמת ששת הימים

במוצ"ש, 10 ביוני, יום ששי לקרבות, חמה המלחמה עם ערב. שטח שליטתו של צה"ל השתרע מקונייטרה בצפון-מזרח עד מפרץ שלמה בדרום ועד תעלת סואץ במערב.

חמה מלחמה שהיתה קצרה בזמן אך גדולה מכל בחינה אחרת, כאשר גם המהירות בה נעשתה הוכרה בעולם כולו במיוחדת במינה. אולם מלחמה זאת העשירה אותנו לא רק בשטח ובנשק אויב, היא העשירה כל אחד מאתנו, ואת המדינה כולה, בראש ובראשונה בזאת, שהמחשה בפנינו את המצוקה שבה היינו שרויים ואת המרומים שאליהם המראנו תוך כדי גיוסם של כוחות הגוף והנפש למלחמה...

מחוך "במחנה" 12.6.67

הודעות מועדת הדירה

(בקשר לבית בלונד)

1. אבא, אל תעבירו ריהוט מחדר לחדר.
2. אם חסר, או בטבר משהו - בא למסור לי.
3. לאחר שמוט בחדר במשך תקופה קצרה (מיום עד שבוע) חייבים החברים המארחים לעטות בקיון כללי-טטחי: שטיפת רצפה, בקוי אבק, הוצאת אטפה ובקוי בית השימוש. אם היה הסמוט לתקופה ארוכה יותר יט לעטות בקיון יסודי, ז"א מלבד הצ"ל גם רחיצת דלתות, אריחים במקלחת, חלונות וכו'.

4. מיד עם גמר השמוט בחדר בבקשה להחזיר המפתחות לתא "דירה".

לידיעתכם:

- א. גמרנו כמעט לצבוע את החדרים.
- ב. בעוד מספר שבועות יהיה מאורר לכל אחד מחדרי בית בלונד.

רות באי

* בליל ששי הופענו - כמעט כולנו - בתכנית בחמדה שבקראה "הזמן עושה את שלו", אך יכולה בהחלט להקרא "המשימה האפשרית". משימות שונות ומטובות הוטלו על צוותות ועל בודדים מן הצובכים בקהל, להכנה ולבצוע בתחום זמן של 40 דקות. בתום ארבעים הדקות ואיבו ושמענו יצירות שנוצרו **בהטראמה** של אילזה (מארגנת הערב) ובלחץ תקתוקו של השעון: ריקוד, שיר ברזילאי שהוטר בודאי במבטא סיני, כדים ופבכות מקרמיקה, תצלום שצולם, פותח והוגדל "על הרגע", צרורות חרוזים זרים ומוזרים ושיר ציני על האהבה בת האלמות.

לפי התגובות בראה שגם המבצעים וגם הקהל בהנו מאד.

* המערכת מבקשת להזכיר לחברים ולכל אלה המתעתדים לכתוב או למסור לעלון דו"ח כלשהו כי יש לתת את החומר לעורכת לא יאוחר מיום ג' בשבוע ורצוי מוקדם יותר. חומר שימסר ביום ד' (מלבד הודעות קצרות ואקטואליות) יידחה לשבוע הבא. עמכם ההבנה והסליחה.

* ב- 25/6 יתקיימו חוגי הבית, בהרכב חדש. הנושא: תכנון כח אדם לסווח ארוך. להתראות.

שחר בוקע

עדר צאן

במרה מול הרי נפתלי

אנכי רעה קדמון.

אנגן בנבל שיר תהילה

כדור המלך.

אדוני רעי לא אחסר

ואנכי רעה צאן.

כל מי שלא היתה לו הזדמנות לראות כיצד בעטה הגז, יכול היה לחזות במחזה זה ביום שטי במועדון מבלי להטריח עצמו לרוץ לדיר. צ'יק צ'ק והכבטה ערומה.

חוטבני שלא היה מזיק לעטות גז לכמה חברה מהמין החזק, אשר לפעמים קטה להחליט לאיזה מין הם טייכים ורעמתם המדובללת אינה נופלת מרעמת הכבטים. בימים ההם כטעדיין הייתי צעירה, והייתי בתנועת נוער - טט... נא לא להבהל, לא על צינורות - אז היתה אופנה: כל הבנות רצו להדמות לבנים; הסתפרו כמו בן וכן הלאה וכן הלאה. זו היתה מין חברמציות. מעבין מה מוצאים הבנים או הגברים בשערות הארוכות אשר לפי דעתי הופכות אותם למין יצורים מטובים, ספק גבר ספק אשה. מי יודע למה??

- - - - -

הגיעו אלי תלונות של כמה מהחברים על טיב הקציצות שאנו אוכלים, ולמה אני בתור מבטלת איבני יכולה לעטות יותר לטיפור טעם? לחברים אלו ברצוני להשיב: בראש וראשונה עליכם לפנות למטה. לא למטה רבבו כמובן. אמנם גם על מטה רבבו התלונן העם "בטבתו על סיר הבשר" אך ההבדל הוא: מטה רבבו האכילם מן ואילו מטה בן-חיים מאכילבו בסויה. מה יותר טעים?

לא אכלתי מן, ואילו אני אין בידי להפוך סויה לבשר. למה הדבר דומה? לאותה מעטיה של שלום עליכם "חביתה של עטירים". מעטה באחד עני ומרוד אשר בא אל אשתו ובקטה שתכין לו ולו רק פעם חביתה של ביצים, אשר ראה בבתי העטירים. אמנם לא טעם ממנה, אך לפי ראות עיניו נהנים הם מאד מאד ממאכל זה. וממה מכינים חביתה - הקטתה אשתו? ממה? מחמאה, חלב וביצים! אך לאשתו לא היו לא חמאה, לא חלב ואף לא ביצים. עטתה לו חביתה מקמח ומים. טעם האיש מאותו מאכל ואמר: טעם פיגולים, טפו!...הטד יודע אותם, את העטירים ואת מאכלי התאווה אשר בדר להם!

- - - - -

היות שבזמן האחרון היו לבו הרבה אירועים בחוץ, על הדשא, ולא תמיד תאם מזג-האוויר את מטרותיבו, ברצוני לייצץ לועדת-תרבות כי להבא, אם ברצונה לדעת את מזג האוויר, נא לא להסתמך על ההודעות ברדיו. לא תמיד קולעות הן למטרה.

לי יש תחבה מטיאורולוגית פרטית. אני צריכה רק לפתוח את המקרר שלי: אם יש טם קרח הוי אומר קריר; אם הוא מזיע - ברי כי טרב באופק. לא בכדי בתנו לו את הטם סיביר. הוא מתאים לסיביר! אולי בציע לרוסים חילופין: בטלח להם את המקררים - טיטלחו לבו את האסירים היוטבים בסיביר...

"והיה בימים ודחוקים ההם..."

ארבע שנים עברו מאז. פרק זמן מכובד מאד לכל הדעות. אפשר כבר להסתכל אחורה בשלוה לאותם ימים ספורים, שעברו עלינו במחת כה גבוה, כשהכל היה משותף מאד, מרגש מאד, מזוקק מאד.

מחוך בליל של חיות שהזמן גרמן, מזדקרת לגבי חויה אחת. אישית מאד, שנכתה עמוק בזכרוני. היה זה אחרי ההפגזה, כשרק לפרקי זמן קצובים הורשינו לצאת מן המקלט אל האויר הצח ואל הברחה. והנה הגיע הדאר. מישהו מסר לי מעטפה צהובה - מברק מלונדון. מופתעת מעט פתחתי את המעטפה: "במשרדי אל-על בחיפה מופקדים שני כרטיסי טיסה עבורכם. שלחו את הבנות". הבטתי בפיסת הניר אשר בידי וצמרמורת עברה בי. נעלם המקלט, נעלנה הסביבה וחזרתי אחורנית כמעט 30 שנה. שוב היינו באותה תחנת רכבת סואנה בעיר הגדולה, בארץ העוינת, השנה 1939.

בתא הרכבת יושבת ילדה קטנה ולצידה שתי מזוודות גדולות. מחוץ לחלון עומדים ההורים.

"יש לך ממחטה נקיה בכיס?"

"כן אמא".

"איפה הכרטיס שלך? שמרי עליו היטב".

"כן אבא".

"תכתבי לנו על כל הדברים החדשים שחראי שם בלונדון".

"בשת! אל תדאגו כל כך. בעוד כמה חודשים נחראה".

הרכבת מתחילה לזוז. הילדה עומדת בחלון ומנפנפת להוריה המתרסקים. כשנעלמה הרכבת מעבר לעיקול שבפסים צנחה האם מחלפת על רציף התחנה. פרט זה נודע לילדה רק שנים לאחר מכן.

חזרתי להווה, וידעתי - זה לא!

לפתחתי את הבנות. התפלאו בודאי לקבל חיבוק חזק כזה בלי כל סיבה. אך אני ידעתי פתאום מה נשתנה בדור הזה. הפסקנו לברח - יהיה המחיר אשר יהיה. לא מפני שאנחנו גבורים כל כך גדולים. לא מפני שהמקום שאנחנו יושבים עליו טוב יותר מכל מקום אחר בעולם, אבל מפני שאנחנו לא יכולים אחרת.

ארבע שנים עברו מאז. צרות חדשות נחרטו עלינו. דיילים שובתים, היפנים מסתממים, פנתרים מסתתרים. כדאי לפעמים לזכור את הדבר הפשוט והבסיסי הזה.

איננה

טיול כזה עוד לא היה

-אחם המורים עושים "כסף" בלחי פוסק!
-מה פתאם! אנהנו עובדים בעבודה מעצבנת, בחומר גלם שאפילו ההורים החיאו ממנו;
אצלנו יש חמיד עונה בוערת...
-ספורים אלה שמעתי והאמנתי בהם כשהייתי בכחה א'. שמעתי שכל מורי ביה"ס "עמק
החולה" קפלו את הזנבות וסעו טיול לסיני.

-זה נכון אבל...
-נו, בחעלה הייתם?
-לא, אסור לבקר.
-בסנטה קטרינה בקרתם בודאי וראיתם את אלפי הגולגלות, מסודרות כמו באספקה קטנה...
-לא נכון. הגענו לסנטה קטרינה אבל זה היה סגור!
-סגור? סנטה קטרינה סגור? נו, מילא, מי יכול להאשים את הנזירים: ראו את פרצופי
הצנע של המורים ומהרו לסגור את השערים. בטח חלו שם שלט "סגור עקב ספירת המלאי" -
הה הה. בדיחה לא רעה זיוקא!

-זה היה סגור כיוון שהגענו ביום א'.
-הו הו, אחת הורג אותי! מורים מדופלמים ומוסמכים ולא יודעים שנוצרים לא פותחים
את העסק הדתי ביום א'. נו, ספר הלאה.
-על הר משה עלייתם?
-לא. לא היה זמן.

-טפשים, ספספתם נוף עולמי, אם כי אומרים שהפסגה נושאת סימנים של המטייל הארץ-
הישראלי המצוי שמאמין לא רק ש"טוב יותר עם קוקה קולה" (הבקבוק הענק עם השסגור
מהווה חוספת אורגינלית לשרידי לוחות הברית) אלא שגם פחי סימורים של גפילטה פיש,
סרדינים ונקניקיות חייבים להבהיק בשמש היוקדת כעדות לארכיאולוגיה בדורות הבאים
שהישראלים נדדו במדבר בכל מיני הזדמנויות וחמיד הרגילו.

-הגענו לשרם א שיין ורם נסרנו ואחרי זה נסענו בכביש החדש לאילת.
-בקרחת באי האלמוגים?

-לא, כי באותו יום היו עסוקים בהסרת סרט והאי היה "חפוש".
-מסכנים. אני מקוה שאחם מתכננים את השעורים קצת טוב יותר.
-נסענו למצדה ורוב הקבוצה עלו ברכבל שגורם ליהודה אלמוג, הדמות ההיסטורית
והמקסימה שמטפת את איזור מצדה, להשמיץ דברי חוכחה: "יש לנו מצדה אחת והעליה
ברגל לפסגתה מסמלת דבר חשוב במאבקנו הלאומי וכשמקימים אטרקציה כמו רכבל מי יעלה
ברגל?"

-הזמנים מסתנים ידידי ואולי יבוא יום כשמורי הדרך ירשו לחייר או למטייל ביקור
של חצי שעה במצדה וחצי שעה נוספת כדי לעלות ולרדת ברכבל. ובכן, ההאכזבת מן
הטיול?

-לא. הנוף, המרחבים, ים סוף, נאות המדבר, החום המיבש והמתיש, הצוקים והתחומים,
פינות חמד שבהן קילומטרים של ים וחול זהוב כמו בדהב - אלה משרים בך הרגשה
שהעולם הוא מקום יפה.

אחרי ארבע שנים

הסבירו לנו מה שקרה במעבר המיתלה ב- 1956 ואיך שאגפו את הביצורים באבו עגילה
ב-1967 ומורה הדרך, בהצביעו על תעלות הקשר המצריות שכמעט והתמלאו חול, אמר: "כאן
קבורים במקום נפילתם מאות מצרים". הלב נצבט ומחשבות קודרות מכבידות על מצפונך. הכביש
עובר לפעמים על יד שלד משאית תלודה ולא רחוק ממצבת פרקה מדחפים קטנים של מערכת קירור
בשתי משאיות צבאיות מסתובבים ברות - אמנות קינטית שתתועי המלחמה יצרו. איני יכול
לקבל בשלוות נפש את נימת הלעג הנשמעת כשמתייחסים אל המצרים כלוחמים. אולי טוב לנו שלא
ידעו להלחם אבל מתי המדבר המודרניים שלהם ושלנו באו לסוף פסוק בשממה שממנה נתנה לאנושות
ברית עגל העולם. ואי שם, ליד הר גבוה עוצבו קוי היסוד של התנהגות הצביליזציה המערבית.
אני מקוה שאני ישראלי ממוצע ושמחשבותי בקשר לאויב המנוצח הן מחשבות רבים. קשה היה לי
להיות במדבר בחג השבועות, חג מתן תורה, ולשמת.

יש המשך...

הרחקנו לכת מימי היוותנו שבט נוודים שקבלו פקודת משה למחות כל זכר של עמלק. אותו עמלק שהתנפל ברפידים על העיפיים בעם לכלותם. אותו עמלק שהכה את בני ישראל בבואם אל קצה דרום כנען. אותו עמלק ששיתף פעולה עם בני מדין ובני קדם נגד בני ישראל בימי גדעון. אפילו בהיותך במדבר שפניו כלל לא השתנו מאז מצאו אבותינו מקלט מפני פרעה, אתה יודע שהאדם איננו אותו אדם ואנחנו נצטרך להיות יחד עם עמלק ומדין ובני קדם, אולם כמו בכדיחה הישנה נשאלת השאלה: האם הם הגיעו לאותה מסקנה?

סוף שנת הלמודים

- כתות י"ב וי"א זרקו את התיקים בפעם האחרונה השנה ובכפר בלום העניינים מתנהלים בסימן של קרבת הסוף. ב-18 ביוני יפסיקו כחות ט' ו-י' לרכון על ספרי למוד מאובקים ויצאו אלה לטיול ואלה למחנה עבודה. אמנם כמה י"בניקים שפניהם מועדות לבחינות הבגרות הופיעו שוב בין כתלי בית הפטר בהבעת אי רצון מוחלט. "בקצב כזה אמות לפני סוף השבוע הראשון". אבל מרגישים אצל כולם שמתקרבים לשריקת הסיום. העזבו להקשיב פה ושם לדעות שהושמעו ע"י בנינו מכל הכחות וכאן לקט שרוב רובו איננו מדמיון של כותב טוררת אלה: - ביה"ס בכפר בלום עלה על ביה"ס "מבוא הגליל" ז"ל בדבר אחד - ניהול טוב יותר שהתבטא במשמעת חזקה יותר ופחות בלבן.
- היו מורים טובים וגרועים. למזלי הרע קבלתי את כל הגרועים.
- לפרסונס שני יתרונות: מבט בלתי פוזל מהפנט וצעקה כמו זו של שור פצוע. בעזרת חכונות אלו הכנים תלמידים לכחות בלי איחורים יותר גדולים מחמש דקות אחרי הצלצול.
- אני ספורטאי - פתחתי את רוב הספרים שניתנו לי בתחילת השנה לא יותר מפעם או פעמיים במשך השנה. יותר מדי למודים מורידים את הכושר. חוץ מזה, בכיתתי היו יותר מדי בנות יפות. קשה להתרכז בשני דברים בבית אחת.
- תעודת בגרות זה טילוף אחד גדול. אתה יודע שלא למדתי ביולוגיה כל השנה ועל סמך 6-7 שעות שינון הוצאתי ציון של 7! זה חינוך?
- בשביל מה אני צריכה תעודת בגרות בעצם? אתה אומר שאולי יום אחד ארצה ללמד באוניברסיטה. ומה אם אני אמצא שגם שם רק צריכים לשנון כדי להוציא תואר?
- אני לא הולכת למגמה הריאליסטית מכמה טעמים: א) אין בכלל בנות שם; ב) המורים פחות סימפטיים. אז מה אם יש לי נטיה לזה?
- מה אתה מקשקש על חברת ביה"ס? החבר'ה מכפר גלעדי מקטרים והחבר'ה מכפר בלום עיפיים. האמת היא שהופתעתי מ הליכוד הכחתי שהופיע לקראת מסיבת סיום י"ב.
- מה עשיתי בכתה ט' ? ישנתי הרבה, אכלתי הרבה, נסעתי הרבה ולמדתי מעט.
- רשמי מכתה יוד? כל בנות נאות מרדכי יפות - עשיתי מחקר.
- שאיפתי המיוחדת היא לגמור את ביה"ס כדי שאוכל לומר לצוציקים - חבל שימי בבית הספר נגמרו. בינתיים נורא משעמם.

שתיים טובות ארבע טובות יותר! (עם ג'ורג' אורול המנוח הסליחה)

יום אחד הגעתי למדרגות חדר האוכל ומצאתי אחד מחברי שנת ההכשרה מטאטא את האזור כשחמישה כלבים מסתכלים בו בזלזול גלוי אם כי אלס. אין שום צל של ספק מי הם השליטים במשק זה. יום יום אפשר לראות אותם חברי משק המאשרים המשרתים כלב אחד או שנים כשהם מחטטים בעגלת פסולת ומחפשים מעדנים מיוחדים המתאימים לחיכו העדין של כלב. יש בינינו שניגשים לדלפק ומבקשים בבטחון שנובע מצידקת מאבקם: "שתי מנות בשר - אחת בלי שומן בשביל כלבי הרב-גזעי בבקשה". הבעלים האמיתיים של קיבוץ זה הולכים על ארבע. הם אינם עובדים! הם לא מסוגלים לשמור ורק נובחים כשמחקרב מי שאינו מחבב אותם. לדידם העולם של הומו ספיאנס איננו מחולק למסיגי גבול ודיירי בית אלא אוהבי כלבים ושונאי כלבים. מי יעז לפגוע בכלב בכפר הנשיא? אם הם וחלילה ילד רוכב על אופניים חדשים פוגע במפלצת שמנה הקרויה כלב - לא רק שיביט הילד בהריסת אופניו ע"י בעל (עבד) הכלב אלא אפילו הוא (הכלב) מקבל פרס - נופש אצל הרופא הוטרנר בו בזמן שהנישך או שמת ("מגיע לו - מדוע הפריע לכלב?") או שמחלים אחרי סדרת זריקות איומות. אין אסיפה בלי נוכחות משקיף של הכלבים (סיראן עיף מאסיפות ושולח את רינגו). לסרטים מגיעים כל הכלבים אולם כשכתוב "רק למבוגרים" מופיע סיראן. יש שמועה שחהיה הצגה מיוחדת לכלבים כי הם לא טובלים את ריחם של בני אדם. חברים, הזחרו, הבוקר הגדול רואה כל מעשינו!

הודעות מהמכבסה

ח ד ש !

- (1) כל שבוע תהיה רטימה על לוח הסדרון, לכביסת וילונות. חברות שמעונינות בכך תרשמה ותטארגה את הוילונות על מרפסת המכבסה, ביום רביעי בערב. הוילונות יכובסו ויתלו על החבלים ביום חמישי.
- (2) לכביסה הסינטטית יש שני תאים: אחד לחולצות והשני לכל בגד אחר. תאים אלה פתוחים מיום ב' עד יום ג'.
- (3) בצידה של המכבסה, מול חדר הקיטור, עומד כד לבן עם סבון נוזלי לטמוס החברים. סבון זה קנינו במיוחד לכביסת יד והוא מתאים לכל כביסה עדינה (כולל צמר).

לעזרתכם:

- (א) מהו בד סינטטי? כל בגד שאינו עשוי מכותנה או צמר. הבדים הסינטטיים כוללים:

אקרילן	דקרון	קרימפלין	סטרץ
דיולן	טריילין	טריסל	
ביילון	בבלון	ארבל	

בגדים טנקראים

- { כבס ולבס
{ ללא גיהוץ
{ אתא פרס
{ פרמה פרס

הריהם עשויים כותנה טעברה טיפול מיוחד המקנה לה אופי של בה סינטטי.

- (ב) יש בגדים העשויים מסיב "מלאכותי". הבד הוא סינטטי, אך רגיש מאד למים והכביסה לא בטוחה. איננו מקבלים אחריות על בגדים אלה.

בקשות

- (1) לא לזרוק סדינים מקופלים - פתחו אותם.
- (2) לא לזרוק חולצות עם טרוולים מקופלים.
- (3) טימו לב לכך שחולצות דיולן תכנסנה לכביסה הסינטטית ולא לכביסה הרגילה. (החולצות הן מצוינות, טימרו עליהן).
- (4) לא לזרוק בגדים רטובים עם עובס ולא בגדים עם כתמי זפת. אפשר לגרום נזק לבגדים אחרים.
- (5) כטלוקחים כביסה סינטטית מן המחסן, הטאירו את הקולב.

פיליס

המדור לחברה החרוצה

פילים מסרה לידינו חוברת ובה כללים להסרת כתמים. אנו נפרסם את החומר וכל חברה מעוניינת בכך חוכל לשמור לה את העלון לשמוש בעת הצורך.

- - - - -

- כללים:
1. מטפלים בכתם בהקדם, בעודו טרי.
 2. קובעים את הגורם לכתם (שמץ וכו').
 3. מבדירים את סוג האריג.
 4. מנסים את השפעת החומר על הכתם ועל האריג (במקום שאינו נראה).
 5. מנקים. החנועות לכיוון מרכז הכתם.
 6. הטיפול - מהצד השמאלי (ההפוך) של האריג.
 7. בהלבנה - יש לבדוק את יציבות צבע-הבד.
 8. מסירים את חומר הכתם, מהר ככל האפשר.
 9. לאחר הטיפול בכתם כדאי לכבס את האריג.
- זהירות בשימוש בחומרים חריפים כגון: אצטון, בנזין, כלור, אמוניאק.

- - - - -

- קפה בלי חלב:
1. מכינים ריכוז חזק של דטרגנט ומים.
 2. מרטיבים את המקום בתמיסה הנ"ל ומסאירים כ- 30 דקות.
 3. מכבסים כרגיל ושוטפים היטב.
 4. אם יש צורך - מלבינים במי-חמצן.

- ס. ביצה. חלב
תה. קיא. קקאו.
טוקולד
1. שורפים את מקום הכתם במים קרים + מלח (כף מלח ב-1/2 ליטר מים), לדקות אחדות.
 2. מחליפים את התמיסה פעמים אחדות.
 3. מכבסים כרגיל.
 4. מלבינים בשמש.
- אם הכתם טרי והאריג אינו מחאים לכביסה ביתית - אפשר להכין תמיסה מעמילן ומים ולמרוח על הכתם; מניחים להתייבש על האריג; מברישים ומסירים את העמילן.

- מרגרינה. משחת
נעליים. שמן
חמאה. גלידה.
זפת. גליצרין
צבע-שמן
1. מורידים חתיכות (גופים) מחומר הכתם, ככל האפשר.
 2. מטפלים בצד "שמאל" של האריג, בעזרת בד סופג.
 3. מטפטים טיפות בנזין.
 4. מטפשים במטלית.
 5. משנים את מקום הבד הסופג וממשיכים בטיפול, עד שאינו סופג עוד שומנים.
 6. מפזרים טלק על מקום הכתם.
 7. מסאירים את הטלק כ-1/2 שעה.
 8. מברישים את הטלק מן האריג.

למה תכנון? בזה אני רוצה להסתכן ולהזיח שלמעשה אין בשאלה זו חילוקי דעות בינינו. אנו סובלים קשות מחוסר תכנון. המשק סובל והחבר סובל. למעשה אנחנו לא מצליחים לספק את הצרכים - לא לגבי המשק ואף לא לגבי החבר הבודד, כי הזמנה שלנו היא לעבוד מיד לפה. אמנם הקדמנו בשטח זה בשנים האחרונות, אך עדיין עומדים אנו רחוק מאד ממצב מתקבל על הדעת. לכן אני יוצא מהנחה שהחברים מסכימים לכך שאנו חייבים למצוא דרך לשפר את כל השטח הזה.

מה זה טווח ארוך? כוונתנו לשאוף לכך שנוכל לתכנן 4-5 שנים מראש, בקשר לעבודתם של החברים. כמובן, כל תכנון מבוטס על זה שלכזית ל-4-5 שנים אינה סופית ובמציאות מוכרחים להיות שינויים בגלל דברים בלתי צפויים. אי אפשר לחזות מראש עיני בריאות, למשל, או מי יעזוב את הקיבוץ. אך אפשר להגיע לתכנית מגמתית - וכל שנה להחליט סופית על התכנית לשנה הבאה.

אם זה כל כך טוב מדוע אין עושים זאת? כן, זה טוב אך זה מאד מסובך לבצוע. למעשה, רק מספר קיבוצים בודדים הצליחו בכלל להנהיג שיטה של תכנון. בינתיים, עד כמה שידוע לי, גם הם לא הגיעו לשיטה מוטלמת. הצעתנו היא לגשת לענין זה בסלבים ולא לטביר את הראש בהתחלה עם תכנית "גרנדיוזית" שלא נוכל לבצע. במילים אחרות, איננו מאמין שאפשר להכנס מיד לשיטה של תכנון כולל - ואם ננסה, אני מפקד שנסתבך ולא נתקדם בכלל.

מה ההצעה המידית: אנו מציעים להקים 2 ועדות חדשות:

1. ועדה לתכנון כח אדם.
2. ועדה להכרזה מקצועית.

וועדה לתכנון כח אדם

שתורכב מ- 5 חברים והמרכז ייבחר ל- 5 שנים. חיוני שהמרכז יהיה חבר שאינו ממלא תפקיד מרכזי במשק ועל ידי כך קטור לבעיות אקטואליות של היום. לא יטב בוועדה אף חבר בתוקף תפקידו - והוועדה תראה את עצמה חופשית לגמרי להתרכז בעתיד ולא לחשוב על מה שקורה היום ומחר. כדי לאפשר לוועדה להגיע לתוצאות בזמן טביר אנו מציעים שבסלב זה היא תעסוק רק בטטחים הבאים:

בעלי תפקידים טעובדים מלא (מזכיר, מרכז משק, גזבר וכו')
מרכזי ענפים (כולל סירותים - אקונום, מחטבאית וכו')
פעילים בתנועה כולל סליחים, עבודה בתנועה בת"א ובאיזור.
לימודים ארוכים חברים שיוצאים לקורסים של שנה ולמעלה.

הוועדה תעבד לכזית ל-4-5 שנים ותקח בחשבון, כמובן, את הבנים החוזרים מהצבא בתקופה זו. כל שנה היא תביא לפני האסיפה, לאיסור, החלטות העומדות לביצוע בשנה הקרובה. למשל: בעלי תפקידים ומרכזי ענפים טעומדים להתחלף וחברים טעומדים להכנס לפעילות בתנועה או לימודים ארוכים.

וועדה להכרזה מקצועית

ועדה זו צריכה לכלול בהרכבה חבר(ה) ועדת בריאות, חבר(ה) ועדה חברה וחבר(ה) ועדת עבודה. היא תפעל בכיוון אחר לגמרי. היא תטפל בבעיות ספציפיות של חברים, כולל אלו אשר מתוך סיבות בריאות וגיל חייבים לחפש עבודה חדשה. הכוונה היא שוועדה זו תטמט כתובת לכל חבר שזקוק לעצה ועזרה בטטח חיפוש עבודה או מקצוע מתאים. ועדה זו תנסה ללמוד את הנושא - וגם מבחינת האפשרויות בלימוד מקצוע, (טימוט במבחנים פסיכו-טכניים וכו') וגם מבחינת צרכי המשק בכל התחומים.

מה הקשר בין ועדות אלו למוסדות הקיימים?

יחול שינוי בתפקידה של ועדת המינויים. לפי הצעה זו הוועדה תסוחרר ממיציאת חברים לתפקידים טדורטיים עבודה מלאה ותוכל להתרכז במציאת חברים לוועדות ולתפקידים טממלאים מחוץ לעבודה.

לגבי מוסדות העבודה: אין ספק שכאן נעמוד לפני בעייה ואין להטוב טאפטר לפתור אותה בקלות. אני מבין שבינתיים יהיה צורך לקיים גם ועדת כח-אדם וגם ועדת עבודה.

אמנם אני בטוח שכטנגיע להפעלת הועדות החדשות בהצלחה בוכל לאחד 2 ועדות אלו ובזה להגדיל את מספר הועדות בטמח זה רק באחת.

בקטר לתאום בין הועדות: לפי דעתי נצטרך לדאוג לטיסה של דיווח ותיאום ולא הייתי מציע טנגסה להגדיר בטלב זה איך העבין יפעל, כי נדמה לי טכדאי לצבור נסיון לתקופת מה לפני טנקבע טופית איך להבטיח תאום.

כללי

טממתחילים בדבר חדש אי אפטר לחזות מראש את הכל. יהיה עלינו להסתכן מעט וללמוד מהנסיון. כמובן, ההצעה הנ"ל אינה מוטלמת ואני תקוה טחברים ידעו להציע תקובים טיטפרו אותה. אבל בואו בלך קדימה, נעטה נסיון להתמודד עם מבעיות ולהגיע לתכנון טיוכל, בסופו של דבר, להביא הרבה סיפוק גם למטק כולו וגם לכל חבר באופן אינדיבידואלי.

איך נחליט

הצעה זו תובא בקרוב לאסיפה, כדי לאפטר לחברים לטאול טאלות ולהבין אותה. ביום טטי, 25/6, נקיים חוגי בית על הנוטא באופן כללי וברכז הצעות חברים - במידה ותהיינה. טבוע לאחר מכן נביא את הנוטא להכרעה באסיפה.

גרטי

ימי נשואין

- 13/6 - דוט וסימון שינגזיכט
- יעל והנרי שפרונג
- 15/6 - אן והרי בילגורי
- 16/6 - שאולה ודוד אלמן

ימי הולדת

- 14/6 - תמרה סמברג
- 15/6 - מריט ורחל מעין
- 16/6 - לבי יודיקין
- שאול ריפקינד
- טרובה גרשמן
- תמר ריפקינד
- 12/6 - גבי אורן (מזרחי)

קבלה עליה

י"ח בסיון תשל"א
11/6/71

שיר: עוד מעט ירד אלינו
יום שבת הטוב
לכבודו תכין אמנו
מטעמים לרוב
באוי באוי הברוכה
יום שבת יום מנוחה
באוי נא, באוי נא המלכה.

מקרא: "יום השישי, ויחולו השמים והארץ...."

שיר: לכה, דודי, לקראת כלה
פני שבת נקבלה.
שבת שלום ומבורך.

מקרא: מפרשת השבוע

שיר ילדים: את העבק מכל פינה נסיר לכבוד שבת
על הקיר תמונה יפה נתלה לכבוד שבת
לבובה שמלה נקיה, נלביש לכבוד שבת
(שבת שלום, שבת שלום)
מנוחה ושמחה היום

מקרא: מתוך "רבע אחרי המלחמה" מעט עמוס אסינגר

שיר: יום זה לישראל - אורה ושמחה
אורה ושמחה - שבת מנוחה.

שבת שלום